

The classical languages of India encompass a set of languages celebrated for their profound literary and cultural legacy, acknowledged for their historical importance and sustained traditions. These languages have been instrumental in molding the cultural and intellectual milieu of the Indian subcontinent. In a significant move to enhance cultural connections, the Government of India, as part of the New Education Policy, has recently chosen to designate Farsi (Persian) as one of the nine classical languages of India.

What is Classical Language of India?

India recognizes six languages as classical languages: Tamil, Telugu, Sanskrit, Kannada, Malayalam, Odia. These languages are considered classical because they have an independent literary tradition and a vast amount of ancient literature. Sanskrit is the oldest of the classical languages. In January 2024, External Affairs Minister S Jaishankar announced that the Centre has decided to include Farsi (Persian) as one of the nine classical languages in India.

Farsi as India's New Classical Language

External Affairs Minister S Jaishankar announced during his visit to Iran that the Government of India has decided to include Farsi (Persian) as one of the nine classical languages in India under the New Education Policy. This move aims to deepen cultural ties, reflecting a commitment to fostering understanding of Farsi's rich heritage in the Indian educational framework. The recognition emphasizes the cultural, literary, and linguistic connections between Iran and India, with Tamil, Sanskrit, Kannada, Malayalam, and Odia already holding classical language status in India.

6 Classical Languages In India

Classical Language	Description
Sanskrit	An ancient classical language often referred to as the "language of the gods." Originated in the Vedic era and recognized as classical on January 26, 2005. Sacred in Hinduism, Buddhism, and Jainism. Well-defined grammar, extensive vocabulary, and significant impact on Indian languages. Used in ancient texts such as Vedas, Upanishads, and Mahabharata.
Tamil	Known as the "Ancient Dravidian Jewel," spoken mainly in southern India. Recognized as a classical language in India in 2004. With a history spanning over two millennia, Tamil has a vibrant literary tradition, including Sangam literature. Distinct script and significant contributions to literature, art, and music.
Telugu	The language of Andhra Pradesh, officially recognized as classical in 2008. Origin dating back to ancient times, known for lyrical beauty in Telugu poetry. The Telugu script is one of the oldest writing systems in the world.
Kannada	The official language of Karnataka, recognized as classical in 2008. History of over 2,000 years with contributions from ancient poets like Pampa, Ranna, and Harihara. Kannada script derived from ancient Brahmi script with unique characters.

Malayalam	Primarily used in the state of Kerala, recognized as classical in 2013. History dating back to the ninth century, believed to have evolved from Proto-Tamil-Malayalam.
Odia	Spoken primarily in Odisha, recognized as classical on February 20, 2014. Origin dating back over 2,500 years, evolved from Prakrit and Sanskrit. Acknowledged for historical, literary, and cultural importance.

Criteria for Declaring Classical Languages in India

Criteria	Description
Antiquity	Language must have a documented history spanning 1,500 to 2,000 years, showcasing resilience and enduring relevance over historical periods.
Literary Tradition	Substantial body of ancient literature of exceptional quality in various genres such as poetry, drama, philosophy, scientific treatises, and religious texts.
Influence on Other Languages	Language must have influenced the development of other linguistic systems, shaping the linguistic landscape of the region.
Distinct Grammar and Structure	Possession of a well-defined and distinct grammar and linguistic structure, ensuring originality and differentiation from other languages.
Living Tradition	Strong and vibrant literary and cultural tradition actively practiced and celebrated by a significant number of people, emphasizing the language's ongoing relevance in contemporary society.

Importance and Significance of Classical Languages

Classical languages play a vital role in preserving cultural identity, promoting multilingualism, advancing academic and intellectual pursuits, preserving ancient knowledge, promoting art and literature, facilitating cultural exchange, and fostering global understanding. These languages are not only repositories of ancient wisdom but also contribute to the vibrant tapestry of India's diverse heritage. Their recognition as classical languages is a testament to their enduring impact on various facets of Indian culture.

भारतातील अभिजात भाषांमध्ये त्यांच्या गहन साहित्यिक आणि सांस्कृतिक वारशासाठी साजऱ्या केल्या जाणाऱ्या भाषांचा समावेश आहे, ज्यांचे ऐतिहासिक महत्त्व आणि शाश्वत परंपरा आहेत. भारतीय उपखंडातील सांस्कृतिक आणि बौद्धिक वातावरणाची घडण करण्यात या भाषा महत्त्वाच्या ठरल्या आहेत. सांस्कृतिक संबंध वाढवण्याच्या महत्त्वपूर्ण हालचालीमध्ये, भारत सरकारने, नवीन शैक्षणिक धोरणाचा भाग म्हणून, अलीकडेच फारसी (फारसी) ही भारतातील नऊ अभिजात भाषांपैकी एक म्हणून नियुक्त केली आहे.

भारताची शास्त्रीय भाषा काय आहे?

भारत सहा भाषांना अभिजात भाषा म्हणून मान्यता देतो: तमिळ, तेलगू, संस्कृत, कन्नड, मल्याळम, ओडिया. या भाषा अभिजात मानल्या जातात कारण त्यांच्याकडे स्वतंत्र साहित्यिक परंपरा आणि प्राचीन साहित्याचा मोठा साठा आहे. संस्कृत ही अभिजात भाषांपैकी सर्वात

जुनी आहे. जानेवारी 2024 मध्ये, परराष्ट्र मंत्री एस जयशंकर यांनी घोषणा केली की केंद्राने भारतातील नऊ अभिजात भाषांपैकी एक म्हणून फारसी (पर्शियन) चा समावेश करण्याचा निर्णय घेतला आहे.

भारताची नवीन शास्त्रीय भाषा म्हणून फारसी

परराष्ट्र मंत्री एस जयशंकर यांनी त्यांच्या इराण भेटीदरम्यान घोषणा केली की भारत सरकारने नवीन शैक्षणिक धोरणांतर्गत भारतातील नऊ अभिजात भाषांपैकी एक म्हणून फारसी (पर्शियन) चा समावेश करण्याचा निर्णय घेतला आहे. भारतीय शैक्षणिक आराखड्यात फारसीच्या समृद्ध वारशाची समज वाढवण्याची वचनबद्धता प्रतिबिंबित करून सांस्कृतिक संबंध अधिक दृढ करण्याचा या हालचालीचा उद्देश आहे. ही मान्यता इराण आणि भारत यांच्यातील सांस्कृतिक, साहित्यिक आणि भाषिक संबंधांवर भर देते, तमिळ, संस्कृत, कन्नड, मल्याळम आणि ओडिया या भाषांना भारतात आधीपासूनच अभिजात भाषेचा दर्जा आहे.

भारतातील 6 शास्त्रीय भाषा

शास्त्रीय भाषा	वर्णन
संस्कृत	प्राचीन शास्त्रीय भाषेला "देवांची भाषा" असे संबोधले जाते. वैदिक युगात उगम पावले आणि 26 जानेवारी 2005 रोजी शास्त्रीय म्हणून ओळखले गेले. हिंदू, बौद्ध आणि जैन धर्मात पवित्र. सु-परिभाषित व्याकरण, विस्तृत शब्दसंग्रह आणि भारतीय भाषांवर महत्त्वपूर्ण प्रभाव. वेद, उपनिषद आणि महाभारत यांसारख्या प्राचीन ग्रंथांमध्ये वापरलेले आहे.
तमिळ	"प्राचीन द्रविड रत्न" म्हणून ओळखले जाते, जे प्रामुख्याने दक्षिण भारतात बोलले जाते. 2004 मध्ये भारतातील अभिजात भाषा म्हणून ओळखली गेली. दोन सहस्र वर्षांच्या इतिहासासह, तमिळमध्ये संगम साहित्यासह एक दोलायमान साहित्यिक परंपरा आहे. साहित्य, कला आणि संगीतासाठी वेगळी लिपी आणि महत्त्वपूर्ण योगदान.
तेलुगु	आंध्र प्रदेशची भाषा, अधिकृतपणे 2008 मध्ये शास्त्रीय म्हणून ओळखली गेली. प्राचीन काळापासूनची मूळ, तेलुगु काव्यातील गीतात्मक सौंदर्यासाठी ओळखली जाते. तेलुगू लिपी ही जगातील सर्वात जुन्या लेखन पद्धतीपैकी एक आहे.
कन्नड	कर्नाटकची अधिकृत भाषा, 2008 मध्ये अभिजात म्हणून ओळखली गेली. पंपा, रत्ना आणि हरिहरा यांसारख्या प्राचीन कवींच्या योगदानासह 2,000 वर्षांपेक्षा जास्त इतिहास. कन्नड लिपी ही प्राचीन ब्राह्मी लिपीतून अद्वितीय वर्णांसह प्राप्त झाली आहे.
मल्याळम	प्रामुख्याने केरळ राज्यात वापरले, 2013 मध्ये शास्त्रीय म्हणून ओळखले गेले. नवव्या शतकातील इतिहास, प्रोटो-तमिळ-मल्याळममधून विकसित झाल्याचे मानले जाते.
ओडिया	20 फेब्रुवारी 2014 रोजी अभिजात म्हणून ओळखले जाणारे ओडिशामध्ये प्रामुख्याने बोलले जाते. प्राकृत आणि संस्कृतमधून विकसित झालेले 2,500 वर्षांपूर्वीचे मूळ. ऐतिहासिक, साहित्यिक आणि सांस्कृतिक महत्त्वासाठी मान्यताप्राप्त.

भारतात अभिजात भाषा घोषित करण्याचे निकष

निकष	वर्णन
------	-------

पुरातन वास्तू	भाषेचा 1,500 ते 2,000 वर्षांचा दस्तऐवजीकरण इतिहास असणे आवश्यक आहे, ऐतिहासिक कालखंडात लवचिकता आणि टिकाऊ प्रासंगिकता दर्शविते.
साहित्यिक परंपरा	काव्य, नाटक, तत्त्वज्ञान, वैज्ञानिक ग्रंथ आणि धार्मिक ग्रंथ यासारख्या विविध शैलींमधील अपवादात्मक दर्जाच्या प्राचीन साहित्याचा महत्त्वपूर्ण भाग.
इतर भाषांवर प्रभाव	भाषेचा इतर भाषिक प्रणालींच्या विकासावर प्रभाव पडला असावा, ज्याने प्रदेशाच्या भाषिक लँडस्केपला आकार दिला.
वेगळे व्याकरण आणि रचना	चांगल्या-परिभाषित आणि वेगळ्या व्याकरण आणि भाषिक संरचनेचा ताबा, मौलिकता आणि इतर भाषांपासून वेगळेपणा सुनिश्चित करणे.
जगण्याची परंपरा	सशक्त आणि दोलायमान साहित्यिक आणि सांस्कृतिक परंपरेचा सक्रियपणे सराव केला जातो आणि समकालीन समाजात भाषेच्या चालू प्रासंगिकतेवर जोर देऊन लक्षणीय संख्येने लोकांकडून साजरी केली जाते.

अभिजात भाषांचे महत्त्व आणि महत्त्व

सांस्कृतिक ओळख जपण्यासाठी, बहुभाषिकतेला चालना देण्यासाठी, शैक्षणिक आणि बौद्धिक प्रयत्नांना पुढे जाण्यासाठी, प्राचीन ज्ञानाचे जतन करण्यासाठी, कला आणि साहित्याचा प्रचार करण्यासाठी, सांस्कृतिक देवाणघेवाण सुलभ करण्यासाठी आणि जागतिक समज वाढवण्यासाठी शास्त्रीय भाषा महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावतात. या भाषा केवळ प्राचीन ज्ञानाचे भांडारच नाहीत तर भारताच्या वैविध्यपूर्ण वारशाच्या दोलायमान टेपेस्ट्रीमध्येही योगदान देतात. अभिजात भाषा म्हणून त्यांची ओळख भारतीय संस्कृतीच्या विविध पैलूंवर त्यांच्या कायम प्रभावाचा पुरावा आहे.

